

Ved afslutningen af den sidste årgang af vort blad „Vore Kirkegårde“ har havearkitekt Tholle trukket sig tilbage fra redaktionen af bladet. Foreningen for Kirkegårdskultur skylder ham megen tak for hans store indsats først og fremmest som redaktør af „Vore Kirkegårde“, men også for hele hans indsats for vor forening.

Johannes Tholles navn vil være uløseligt knyttet til Foreningen for Kirkegårdskultur. Som 35-årig blev han medlem af foreningens bestyrelse og allerede året efter overtog han redaktionen af Vore Kirkegårde. Det skete i 1927 – og fra dette år og til februar i år, – 1965 – har han uden afbrydelse forestået redaktionen. 38 år er en lang tid, og hertil kommer, at han i årene 1926 til 1947 tillige påtog sig at være foreningens sekretær.

Når vi ser tilbage på Tholles indsats som redaktør af vort blad, må vi sige, at han ikke alene udførte dette hverv med flid, dygtighed og akkuratesse. Han har givet bladet et smukt udseende, personlig præget det med saglig viden om alle spørgsmål, der vedrører kirkegårdsforhold, og desuden formået at få dygtige folk til at skrive i det. Jeg viger ikke tilbage for at sige, at når Foreningen for Kirkegårdskultur er blevet kendt i vide kredse, så skyldes det ikke mindst det gode blad, vi har fået lov at

Johannes Tholle

*Formand for
Foreningen for Kirkegårdskultur,
domprovst CARL BAY, Ålborg*

udsende under Tholles redaktion. Længe før jeg fik med foreningens ledelse at gøre, kendte jeg vor forening. Det skyldtes bl. a. Tholles indsats gennem bladet.

Tholle har haft adskillige tillidshverv, men det tilkommer ikke mig at vurdere hans indsats på disse områder. Det håber jeg må blive gjort fra anden side. Men der er en ting, jeg tænker på i forbindelse med Tholle: han var af præsteslægt. Hans far var sognepræst i Rise og provst for Ærø provsti, og der er for mig ingen tvivl om, at den rige, varme forståelse for kirkegårdskulturen, han har, er indvundet gennem den præstegårdskultur, han havde med fra sit barndomshjem. Og vi forstår også hvorfor han har så stor kærlighed til Ærø. I den lange liste, der findes over hans frodige produktion, som spænder lige fra emner om blomster på alle årets tider, over en kirkegårdshåndbog til aktuelle kirkegårdsproblemer, finder man en bog om slægten Tholle, en fin lille bog om præstegårdshaver, og en om Ærø i tekst og toner. Man siger jo, at gammel kærlighed ruste ikke. Det skal nok passe også på Tholle.

Når vi nu tager afsked med Johannes Tholle som redaktør af vort blad, vil jeg gerne på Foreningen for Kirkegårdskulturs vegne hylde ham og *sige ham tak* for hans dygtige indsats for kirkegårdsagen og for hans aldrig svigtende omhu og interesse for bladet, der står som et mønster på sin redaktion. Og vi vil samtidig ønske for Dem, Tholle, at De må få et godt og rigt otium. Jeg vil ganske ligefremt ønske Dem, at Guds velsignelse (med dette ords rette forståelse) må følge Dem i dagene, der kommer. Tak!

Ved et redaktørskifte

*Kirkegårdsinspektør
HANS RØNØ, Roskilde*

„Vore Kirkegårde“ har mistet Johannes Tholle som redaktør, men Foreningen for Kirkegårdskultur får forhåbentlig lov til at beholde ham i bestyrelsens midte i endnu mange år.

Vor nye redaktør, akademigartner, cand. hort. Torben Michelsen, som vi venter os meget af, har bedt mig i min egenskab af mangeårig bestyrelseskollega med Johannes Tholle at supplere formanden, domprovst Carl Bays foranstående tak og hyldest til Johannes Tholle med nogle personlige ord, og det gør jeg meget gerne, for man bør ikke forsømme at give de mennesker, man beundrer eller holder af, en blomst, medens de lever. De blomster, man engang med tak lægger på deres grav, om man da bliver den længstlevende, har de jo ingen glæde af.

Lad mig da gennem disse linjer overrække vor afgående redaktør en buket roser, der dufter mildt og stikker blidt, altså af den gammeldags slags, der snart kun er historie.

Der er en del symbolik deri, fordi Johannes Tholles største fortjeneste efter min opfattelse ligger på det historiske område. Som havebrugsforsker og personalhistoriker har han ydet det enestående, og han er da også på finansloven som videnskabelig forfatter.

Samtidig med at være historiker har han tillige altid været aktuel skribent. Hans redaktion af „Vore Kirkegårde“ er et eksempel på denne tosidede virksomhed: det historiske og det aktuelle hånd i hånd. Han